

פרשת ראה. המשך.

"כי יקום בקרבך נביא (שקר) או חולם חלום, ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דיבר אליך, לאמר: נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעת ונעבדם - לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלם ההוא. כי מנסה ה' אלקיכם אתכם, לדעת היישכם אוהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם"

קם נביא שקר ומבקש למשוך את העם לעבודה זרה. ועושה להטוט, אות או מופת. ונצטווינו שלא לשמוע לו, זה ברור. אבל לשם כך, אמר הסבא מקלם זצ"ל, לא היינו זקוקים לציווי. וכי היינו מעלים על דעתנו לעבוד עבודה זרה חלילה?

הדגש כאן היא על חוסן העמידה בניסיון! "כי מנסה ה' אלקיכם אתכם לדעת היישכם אוהבים את ה' אלקיכם בכל לבבכם". מהו: "בכל לבבכם"? שהלב לא יזוע כמלוא נימה, לא יתפעל בכהוא זה! ממש כפי שבעל שעון הזהב עומד ומחייך. הוא לא מבין את הפעלול, לא מכיר את הטריק, אבל דבר אחד יודע הוא לבטח: שאין כאן אלא אחיזת עיניים!

כל תקופה ונביאי השקר שלה, וחולמי החלומות שלה. לפני שני דורות ניפתו המונים אחר הסוציאליזם והקומוניזם. לפני דור חשבו, שבלי פינקס אדום אי אפשר להסתדר בחיים. בדורנו אולי יהיה מי שיחשוב, שבלי השכלה גבוהה אי אפשר להסתדר בחיים.

אבל אנו, המאמינים בבורא עולם כל יכול הקוצב פרנסתו של אדם מראש השנה, ויודעים שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים! יודעים שהכל אחיזת עינים! שדברים נחתים שם, ולא פה. יודעים שההולך בתום הולך בטח, הנסיונות הם מסכים שלמראית עין. כאותה זכוכית השקופה מצד אחד, ובורא עולם מביט בנו מהעבר השני לראות כיצד ננהג!

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

<div></div>	<div></div>
השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".	
שער ג פרק: כז.	

הלכתיות.

אם ברגע שאתה קם מהגמי, מתחילים להשתולל לך בתוך הראש כל מיני דברים, יוצא, שברגע שהתנתקת מהלימוד, כשהראש היה משוחרר, הראש חזר למקום האמיתי שלו...

זה כמו קפיץ. אתה מושך את הקפיץ. אתה לא צריך להחזיר את הקפיץ למקומו, הוא מעצמו חוזר למקומו. גם האדם נמשל לקפיץ. הוא משך את עצמו מהגשמי, מתח ומתח, בייחוד בזמן החורף, הקפיץ כבר לא יודע לאיפה הוא הגיע מרוב המתיחות, וכשמגיע 'ניסן', אתה רואה שבפעם אחת כל המתיחה משתחררת... ביחוד אם היה שני אדרים, הקפיץ נמתח הרבה הרבה... מי יודע לאיפה הגיעה המתיחה.... של הקפיץ הזה.

למחרת בבוקר אתה מוצא אותו באיזה מניין שאלתרו אותו לאותו יום מיוחד, הוא לא היה כתוב אפילו על הלוח של המנינים בבית הכנסת. בלוח כתבו מניין עד שעה כזאת וכזאת ולא יותר, אבל יש כאלה שאחרו גם למניין האחרון, הם בעצמם בראו להם איזה מניין... ואחרי כן, כשהם גומרים את 'העלינו לשבח', הם מדברים ביניהם, אולי אפשר לעשות את המנין הזה קבוע, על הלוח של בית הכנסת אין בעיות

תספר לו שהם רוצים לצבוע, ואז

הדוד או הסבא אומרים: "חבל, אולי כדאי שהוא ילך ללמוד, ואני אצבע במקומו". הוא יראה שמלאכים באים אליו ועוזרים לו. זה לא מלאכים ממש אלא אנשים, אבל גם בני"א נקראים 'מלאכים'. הם שליחים של ה'! הם יבואו ויצבעו לו...

אומרים, שלסטיפלער זצ"ל בא מישהו והתקין לו מזגן. הרב אמר, לא. הרב לא הסכים לכך, והרב עקר אותו ממקומו, הרב לא רצה להנות בעוה"ז, אפילו מאורר הוא לא הסכים לשים, למרות שהיה לו קשוי נשימה. הוא לא רצה שיהיה לו שייכות לעוה"ז, כי שייכות לעוה"ז פירושו ניתוק מהעולם ההוא! אי אפשר לשבת גם בעוה"ז וגם בעולם הרוחני, אין דבר כזה.

יש שחושבים שאפשר לרשת את שני העולמות, ואין דבר כזה. לא יכולים לחיות טוב גם בעוה"ז וגם בעוה"ב, מנסים מידי פעם לתפור את העולם הזה עם העולם הבא, מתי שיצליחו לחבר 'מלאך' 'ואדם' אז גם השיטה הזאת תצליח... בסה"כ למדרגה שלנו המזגן הוא טוב. כי למדרגה שלנו אם יש מזגן אנחנו לומדים יותר טוב, זו היא המדרגה שלנו.

<div></div>	<div></div>	
בס"ד	מצא את המסתתר	
לפרשת	עקב	
ללא פוסים		
מצא 18 מילים מן הפרשה. במאוזן, במאונך ובאלכסון.		
ט ש ע ט ו ב ה ט מ		
נ כ ד ח כ מ ה ד כ		
ד ע מ כ ל י כ ט ת		
ט ב כ ד ק ר ב י א		
כ צ ו ח ו ט א ת ט		
ה א ח א ח ד כ ד ח		
ד ת כ י א ב ד ע כ		
כ ת ל ד ט ו ב ה ז		
ע ה ר ב ה ד כ ט ד		
ד צ ק ש ע ב ש נ כ		
י כ מ ד י כ ע ד ט		
ח ד ט כ ה ל ט ו ע		
כ ש ע ח ב ד י כ ת		
ת י ד ט ר כ ט ס ד		
ב מ כ ל ת מ ד ע פ		
י ל ט ד י ע כ ט ד		
מ ח כ ת צ ט ש ס ע		
ט ד פ ו ד נ כ ד פ		
כ מ מ ט כ ע ט ש כ		
אתה	מפתים	מעט
כלתם	תרבה	השמדך
פסילי	תועבה	חרם
שקץ	כסף	זהב
בלתה	כחי	עצם
כתבים	אצבע	עצום
חלמיש	העדתי	חטאכם
האם מצאת את המשפט:		
טוֹבָה חֻקְמָה מִקְלֵי קֶרֶב (חֻטָּא אֶחָד יֶאָבֵד טוֹבָה הַרְבֵּה : מאת : קהלת פרק ט		

<div></div>	<div></div>
בס"ד	<i>אסוניין חגיפותא אסות:</i> קח פסק זקן...
הבוקר/ צהרים/ערב ?	
<i>א סת א י ו ח ז</i>	
בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנף 2 רכסים.	
בנשיאות הרב"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.	
לפרטים : הרב נתנאל יהב , טל' : 7124735 - 052 .	
<i>* שפחות האירוח היוצרות רק לכווקים.</i>	
בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל בקריית חיים מעריבת.	
<div></div>	
בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "נצר יעקב" ברח' ט'רניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבני הישיבה.	

כיצד צריך לפרש את המצא? הגאון רבי יוסף מערבי זצ"ל.

"לא יתייצב איש בפניכם". מוצאו של הגאון הקדוש רבי יוסף מערבי זצ"ל, מארצות המערב, המגרב. מספרים, שבצעירותו עלה לארץ ישראל, והיה אחד מעשרת התלמידים שלמדו תורה מפי האר"י הקדוש, ובראשם רבי חיים ויטאל, זכר צדיקים וקדושים לברכה. לאחר מכן כיהן כאב בית דין באל חממה שבטוניס, ושם מנוחתו כבוד. מידי שנה בראש חודש טבת היתה נערכת "זיהרה" רבתי לכבודו. על מעשה פלאי הקשור באותה "זיהרה", מסופר בספר "יוסף חיי" שנדפס לכבודו באי ג'רבה.

פעם הגיעה משפחה לחוג בהילולת הצדיק. הם התארוו בעליית הגג של משפחה ערבית אותה משפחה הבחינה בתכשיטיה של האישה, וחמדה אותם. כדי שהחדש לא יפול עליהם, דיברו בני המשפחה עם ארבעה פוחזים, שיבואו באישון לילה וישדדו את האורחים.

בחצות הלילה התגנבו השודדים אל העליה - והנה ניצבת למולם דמותו של ישיש הדור צורה שזקנו יורד לו על פי מידותיו. כשראה אותם, רמז להם לבוא אחריו. והם, מבלי לחשוב הרבה, הלכו אחריו עד שהגיעו למסגד. הזקן הניח את ידו על הידית, והדלת נפתחה לפניו. הכניסם פנימה והחל להוכיחם בנועם, כיצד אינם מתביישים לשדוד אנשים חסרי ישע, ולהרע לאורחים שבאו להילולת הצדיק.

שמעו את דבריו הנוקבים, ומצפונם התעורר. הבטיחו שלא יבצעו את זממם, והלכו לדרכם.

בחוץ, עמדו ותהו: מה זה היה להם, לשמוע לדברי זקן אלמוני ולציית להוראותיו? החליטו לשוב לבית היהודי ולשדוד את התכשיטים. כאשר עלו לקומה השניה ופתחו את הדלת - ראו את הזקן למולם, הוא נתן בהם עיניים חודרות ושאל: "אתם שוב כאן?!"

נמלטו על נפשם חרדים עד מוות, פשוטו כמשמעו. שניים מהם מתו מרוב פחד ובהלה, והשניים הנותרים סיפרו את הסיפור **המרעיש!**...

הלכות: א. הברכה בשעת התרחשות הנס, וכשבא לשם בפעם הראשונה תוך ל' יום

א. הברכה בשעת התרחשות הנס, וכשבא לשם בפעם הראשונה תוך ל' יום

שם: מברך **שעשה לי נס במקום הזה**. והיינו כשחוזר ומגיע שם אחר שקרה לו הנס, ומפעם ראשונה (אחר הנס) ואילך אינו מברך כשמגיע שם אא"כ עברו שלשים יום מברכה ראשונה. (- מ"ב סקט"ו). ויש הכותבים שאף בפעם הראשונה כשמגיע לשם אינו מברך אלא אם כן עבר שלושים יום מאז שנעשה לו הנס, וספק ברכות להקל, ויברך בלא שם ומלכות.

ובאותה שעה שאירע לו הנס כבר מבואר בשעה"צ (סק"ו) בשם השיטה מקובצת שאינו מברך שעשה לי נס משום שאז תיקנו לו לברך ברכת הגומל בעשרה וכמבואר בסימן שאחר זה.

ב. בענין הברכה על נס שאירע לאביו ואמו זקינו וזקנתו וכו'

שם: וכל יוצאי יריכו ג"כ מברכים שעשה נס לאבי במקום הזה. ומצינו כמה דיעות בגדר יוצאי יריכו, והכרעת המשנ"ב (סקט"ו) שבנו וכן בנו צריכים לברך בין שנולד הבן קודם שאירע הנס לאביו ובין שנולד אח"כ, ומנכד הבן (נין) ואילך אין מברך אא"כ נולד זקינו (בן בעל הנס) לאחר שאירע הנס, ומצינו עוד הכרעות לכאן ולכאן, ונביא שניים עיקריים. א. בעל שו"ע הרב בסדר ברכת הנהנין (פ"ג סעי' א') שלעולם כל יוצאי יריכו עד סוף כל הדורות מברכין על הנס שאירע לזקנים בין אם נולד זקנים (בן בעל הנס) לפני שאירע הנס או אח"כ. ב. כף החיים (בסק"ט) אף הבן והנכד, אם נולדו קודם הנס אין להם לברך אלא בלא שם ומלכות. ודע, דבענין ברכת הנס של אביו וזקינו וכו', בכלל זה גם אמו וזקנתו וכו' וכן אבי אמו או אם אמו וכו', וכן לנקיבות על נס אביהם ואמם וזקנם וזקנתם, אך דווקא יוצא ירך בעל הנס, אבל חתנו וכלתו ולוקחי נכדיו ונכדותיו וכו' אינם מברכים, ואף לא אשה על בעלה ולהפך.

ובענין נוסח הברכה לנכדים ואילך מצינו כמה נוסחאות וכולן יסודתן בהררי קודש. א. שעשה נס לאבותי (ביחיד) לאבותינו (ברבים) במקום הזה. ב. שעשה נס לאבינו. ג. לזקני, לזקננו. ד. לאבי אבא. ואם אירע גם לו נס באותו המקום יכלול בברכה אחת 'שעשה נס לי ולאבי (או לאבותי וכו') במקום הזה.

ג. מי שאירעו לו ניסים הרבה - להזכיר כולם בכל פעם שמברך על הנס

סעי' ה', שו"ע: מי שנעשו לו ניסים הרבה, בהגיעו לאחד מכל המקומות שנעשה לו נס צריך להזכיר כל שאר המקומות ויכלול כולם בברכה אחת. ויאמר ברוך וכו' שעשה לי נס במקום הזה ובמקום פלוני ובמקום פלוני וכו', ואפילו אם אח"כ עוד באותו יום יגיע למקום אחר שאירע לו נס שכבר הזכירו בברכתו הקודמת, יברך שוב ויזכיר שוב כל המקומות שאירעו לו בהם נס, ויש שכתבו שכמו"כ אם אירע לאדם כמה ניסים במקום אחד יברך שעשה לי ניסים במקום הזה ויפרט הניסים.

ודע, שדין זה אינו אלא רשות, ואין לאדם חובה אלא לברך על הנס שאירע לו במקום שהוא רואה, ולכן אם קשה לו להזכיר שאר ניסיו כי רבים הם וכדו' אינו חייב בכך.

ד. ראיית מקום נס שאירע לרבו, ראיית פני אביו ורבו שאירע להם נס.

סעי' י' שו"ע: על נס של רבו צריך לברך כשם שהוא מברך על נס של אביו. רמ"א. יש אומרים דה"ה אם רואה האדם שנעשה לו הנס מברך עליו כמו שמברך על המקום שנעשה בו הנס. ובמשנ"ב (סק"א) דברכה **ההמשך יובא בעוד כשבעיים אי"ה.**